

ЮНАК

СІЧЕНЬ-JANUARY 1984

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

1 22 Січня, Різдвяні побажання	Уляна Кравченко
2 Горять свічки	Роман Купчинський
Запалюємо Святвечірню свічку!, Занлин	
до всіх пластунів	ГПБ
3 Останнє Різдво на Рідній Землі	пл. сен. Марта Р.
Молоде перо: Лист пластунки	
самітниці	Дарна Ласовська
4 Зимовий цикл українських народних	
звичаїв і обрядів	Н. Коропецька
5 Цупке життя	В. Кархут
8 Коляда	
Пасли пастирі (стара лемківська	
коляда)	Р. Купчинський
Молоде перо: Їзда на коні	Тамара Ісаїв
9 Спорт: Зближається Олімпіада	ВКС
10 Молоде перо: Ти	Наталка Воронка
Юнацтво ЗСА відзначило 20-річчя	
"Юнака"	О. Кузьмович
11 "Юнак" — ювілейне число, видане Курінем	
УПЮ-ок ім. Марусі Тарасенко в Пасейку,	
Н. Дж., ЗСА	Курінь УПЮ-ок з Пасейку
15 Двадцятиріччя "Юнака" в Сіракузах	Л. Гурська
16 Учасники прогулянки по Європі про українську	
мову	Р. Даревич, М. Лебедович, Р. Сірський,
	Б. Кальба
Лист	О. Ярош
18 Відповіді та зауваги до словогри ч. 9	А. Вовк
А хто на цій картинці?	Меланя
19 Урядове оголошення	
20 Хроніка, Оголошення	
24 Датки на прес-фонд. Замість квітів на могили	

Обкладинка: Нове оформлення — ст. пл. Йосиф Мицин,
"Коляда" — графіна Віктора Литвина.

Ілюстрації в цьому числі: Петро Андрусів, Н. Баранська, Дарія Даревич, М. Левицький, А. Манастирський, М. Павлів.

Редагує колегія
Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Дора Горбачевська

пл. сен. Юрій Данилів

ст. пл. Роман Ващук

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

ст. пл. Всеволод Онишневич

пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

СІЧЕНЬ 1984

Ч. П. 1 (242)

РІК XXII

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"

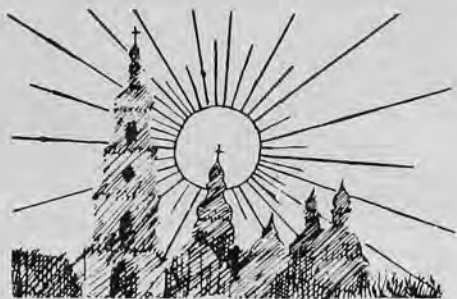
НАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ — 15.00 американських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2199 Bloor Street West, Toronto 9, Ont. M6S 1N2, Canada Canada
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olga Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y., 11702, U.S.A.
Second class mail registration number 2185 ● Kiev Printers Ltd., 2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1W9

Радуйся земле!

Христос родився!

22 — СІЧНЯ

То не сон... Не сон... То ява!
 То воскресла наша слава!
 День відродження Держави!
 То не мрія і не казка,
 Ані вороженьків ласка,
 Це грімке, могутнє: "Хочу!"
 Голос генія Народу,
 Що веде... що рве в свободу,
 Мов Богданова булава!
 — Хочу! Землю знов єдноту!
 Відбудую і руїну,
 І тривку дам підвалину!
 На цеглинах до будови
 Герб кладу Володимира!
 В мене міць, в живучість віра,
 Прометей жар любови,
 Геній я і Дух Народу!
 У соборній цій державі
 В руки сам беру булаву!

А в Софійському заграли,
 Задзвонили срібні дзвони;
 Як прочан жерці вітали...
 Чисту жертву враз складали,
 І на злуку присягали!
 Будь спокійна, Україно!
 Щастя, волі запорука
 Є братів присяга — злука!
 Будь спокійна, Україно,
 Єдності Дух у нашій груді!
 Дух той — в бій веде... на труди
 Нам нова пора наспіла,
 Змагань дні — до правди... діла!

Уляна Кравченко

Картина Мирона Лєвицького

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА
 — ПЛ. СЕН ЮРІЯ СТАРОСОЛЬСЬКОГО
 ГОЛОВНИЙ ПЛАСТОВИЙ ПРОВІД
 КРАЙОВІ ПЛАСТОВІ ПРОВІДИ
 СТАНИЧНІ ПЛАСТОВІ ПРОВІДИ
 УСІХ ПЛАСТОВИХ ЮНАКІВ І ЮНАЧОК
 УСІХ СПІВРОБІТНИКІВ І ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
 З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
 ВІТАЄ

РЕДАКЦІЯ ДИРЕКЦІЯ та АДМІНІСТРАЦІЯ
 ПЛ. ВИДАВНИЦТВА

ГОРЯТЬ
СВІЧКИ

Горять свічки, синявий дим
Снується попід стелю, —
Думки твої біжать за ним
У батьківську оселю.

Спішатся, бо далеко їм,
Далеко, брате, друже...
Прибігли... Боже! Де наш дім?...
Лише колядка тужить.

Лише колядка та сама,
І ті самі звичаї,
А люди? Люди де? Нема...
Де ділися?... Не знаю...

Колядка чайкою літа
Від Дунаю до Дону.
Колиж прийде година та,
Що вернемось до дому?

І де той дім, де наш хором,
На тисовім помості?
Чи те, що предкам було сном,
Прийде до нас у гості?

Чи сядем, браття, по хатах,
Як газди до вечері,
Й відложимо журбу та жах,
Надії втворим двері?

Не даром пісня тисяч літ,
А може й більше тужить, —
Далекий шлях, великий світ,
Не братьмо віри, друже!

Горять свічки, синявий дим
Снується попід стелю, —
Думки твої біжать за ним
У батьківську оселю.

Роман Купчинський

ЗАПАЛЮЄМО

СВЯТВЕЧІРНЮ

СВІЧЕЧКУ!

Пригадуємо усім пластунам і пластунам, розсипаним по п'яти континентах світу, що цього року, як і минулими роками, знову всі символічно "зустрічаємося" 6-го січня (о год. 5-тій по пол. східньо-європейського часу), коли в Україні сходить перша зірка, запалюючи Святвечірню Свічечку. У США і Канаді (східне побережжя) о год. 10 вранці.

У хвилині запалення цієї свічечки, поодинокі чи у пластовому гурті, з'єднаймося думками і бажаннями з усіма близькими та далекими — родиною та друзями та поздоровімо їх із цим великим Святком.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СКОБ!

Головна Пластова Булава

ЗАКЛИК ДО ВСІХ ПЛАСТУНІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Ідучи слідами попередніх років та вшановуючи заяву нескореного Вячеслава Чорновола і всіх тих, які караються по советських тюрмах, психушках і засланнях за людські права і волю України, закликаємо Вас відзначити день 12-го січня 1982 року одноденною голодівкою та писанням петицій. Таким чином ми всі у Вільному світі хоч частково прилучимось до тих, які з любови й самовідречення віддали все для Рідного Краю.

Саме виконуючи цей свій головний обов'язок любови й вірності Батьківщині, закликаємо все пластунство у Вільному світі прийняти 12 січня як День Солідарности з нашими переслідуваними жертвами советського режиму.

Тому доручаємо всім пластовим проводам:

1. Вияснити молоді причину Дня Солідарности.
2. Провести 12-го січня одноденну голодівку серед старшого пластунства й сеніора-

ту, як теж серед старшого юнацтва від 14-го року життя.

3. Проводячи цю голодівку при своїх щоденних зайняттях, звернути на неї увагу місцевих чужинців, пояснити її причину, щоб збільшити кількість прихильників міжнародної акції в обороні українських в'язнів у Советському Союзі.

Закликаємо всіх пластунок і пластунів, а одночасно запрошуємо всіх членів інших українських молодечих організацій, прилучитися 12-го січня 1982 року до новонародженої традиції та цим дати доказ нашим братам і сестрам в Україні, що вони не самі у своїх змаганнях за волю і справедливість. Скоб!

Гол. Булавна УПЮ-ок Гол. Булавний УПЮ-ів
пл. сен. пл. сен.
Д. Горбачевська Ю. Данилів

3 ПЛАСТОВОГО МИНУЛОГО

ОСТАННЄ РІЗДВО НА РІДНІЙ ЗЕМЛІ

Останнє Різдво на рідній землі. Члени Виховних спільнот молоді, колишні пластуни (Пласт був заборонений) вирішили влаштувати Свят-вечірні зустрічі для ранених вояків — українців. Тим, що приковані до ліжка, приносимо дарунки і вітаємо їх зі святами в лікарні. Тим, що вже на ногах, улаштовуємо Святу Вечерю в приміщеннях Українського Центрального Комітету. Входить їх до будинку з 50 чи 60 осіб, здебільшого молоді хлопці, обезсилені, пригноблені. На застелених довгих столах свічки, галузки смерічок і символічний калач. Починаємо Вечерю нашим традиційним "Бог предвічний", а опісля побажання, колядування, скромна трапеза.

Але обличчя гостей наче збайдужілі, трохи здивовані. Тільки у декого, у старших серед них, слідне зворушення, навіть сльози.

А Микола, журналіст із Києва, каже: — Я вперше в житті на такій зустрічі. Тільки дядько розказував мені про колишні різдвяні святкування, але тоді я ще був малою дитиною. Я спостерігав вас усіх, галичан, сьогодні: у вас зосередження і переживання тієї хвилини... Це річка Збруч... Нам треба її засипати взаємним спілкуванням, та найкраще подружжями; був уже у таких "перемішаних" тут у Львові, це гарно. Але мені треба у шпиталь. — А потім він прощається: — "На все добре!"

— Христос Родився!

Пл. сен. Марта Р.

МОЛОДЕ ПЕРО

УВАГА ПЛАСУНИ І ПЛАСТУНКИ!

(Допис юначки з гуртка самотниць
"Далекі обрії" в ЗСА)

Я є пластунок самотниця, і я знаю досить багато пластунів, які нарікають, що вони не мають часу на пластові сходи (так, такі пластуни існують!). Кожний раз, що я це чую, знаю, що та особа ніколи не була самотником. Що це є самотник? Це є пластун, чи пластунок, що живе у місті, де нема пластової станиці і через пошту звертається до свого виховника, щоб одержати письмові завдання. У моєму випадку я живу в дуже малому місті, де є лишень одна родина українців: моя, тобто українська громада має чотири особи. Ті завдання через пошту не є легкі. Наприклад, я маю написати зміст "Юнака" кожного місяця і ще в додатку написати якесь інше завдання. Виглядає просто? Ну, так, якщо б не було тисячі інших ускладнень. Які ускладнення? Ось я вчислю декілька: 1. загубити листа від подруги десь на бюрку і знайти три місяці після речення завдання; 2. не мати марки, щоб вислати листа, лишити листа на бюрку, загубити листа, знайти листа і загубити марку; 3. пес з'їв листа від або до подруги (це для мене не є проблема, бо я не маю пса, але таке може статися); 4. завдання забирають час (очевидно, це для всіх ускладнення); 5. навіть, як ми пластуни, то можна просто забути, але це рідко трапляється.

Я лишень хотіла звернути вам увагу, якщо ви нарікаєте наступного разу, що в суботу рано треба їхати на сходи, пригадайте собі самотників. Знаєте, мені скучно самій писати. О! Так між іншим, це є завдання і я пишу пізно, ускладнення, ускладнення!

Скоб!

пл. розв. Дарка Ласовська

Зимовий цикл українських народних звичаїв і обрядів

Хліборобський побут українського народу, що сягає найдавніших часів нашої історії, вповні віддзеркалений у народніх обрядах і звичаях зимового циклю церковних свят. Джерелом цієї старовини є також колядки і щедрівки, що своїм змістом різняться від коляд західного християнського світу. Бо крім елементів релігійних, зв'язаних з Рождеством Христовим і Водохрестям-Йорданом, у них залишилося багато елементів поганських; головних, що зв'язані з природою, господарством і родинним життям.

Зимовий цикл свят починається *Введенням у Храм* (4 грудня), коли на полях покінчено осінні роботи, зібрано з піль і садів останні плоди, збіжжя помолочене і складене в засіки, стодоли повні припасів на цілий рік, а худоба вже більше на пасовисьща не виходить.

Потомлені господарі відпочивають щасливі, бо комори повні, є хліб і до хліба досить. Не багато і можна зробити в короткі дні, хіба що жінки та дівчата зійдуться до одної, чи другої хати прости льон чи вовну, або лущити кукурудзу.

При таких нагодах звідкілясь візьмуться і хлопці, співають, жартують, залицяються, а старші розказують про минуле, дехто й казку розкаже, або якусь страшну історію. Це — *вечерниці*, вияв товариського життя села.

На свято Введення святять воду там, де сходяться три річки. Ця вода має чародійну силу: хоронить від відьм, недуг і помагає причарувати парубків. Опівночі молодіці починають прости коноплі, щоб нитка прядлась тонка та рівенька; коров посипають зерном, щоб давали багато молока, а вим'я насмаровують маслом, щоби багато сметани було в молоці.

7 грудня: *св. Катерини* — в цей день парубки постять, щоб св. Катерина допомогла їм придбати добру жінку. А дівчата раннім-ранком втинають у саду черешневу гілку, ставлять у воду і коли гілка на Різдво зацвіте, тій і доля буде цілий рік цвісти. Ввечері приготують вечерю і на неї "запрошують долю в гостину"

13-го грудня свято *Андрія*; воно пов'язане з багатьма повір'ями і ворожбами, головню для дівчат і хлопців. Тому і сходяться вони в цей вечір по хатах, печуть для хлопців балабушки з маком, виливають віск на воду і з нього читають долю, а хлопці виробляють дівчатам різні пакості: в'яжуть шнурки через дорогу, смажують клямки на дверях медом. Найбільшою атракцією вечора є, однак "кусати калиту": під стелю завішують посмаровану медом паляницю, до неї хлопці під'їзять на рожні і не сміють сміятися; біля "калити" стоїть один, що конче хоче кожного розсміяти, щоб не міг вкусити "калити", але кому вдасться так вкусити, стає героєм вечора.

У свято *Варвари* починається зима. Далі приходить свято *Миколая*, в цей день люди ходять до себе з гостиною, обдаровують дітей яблуками, цукерками та горішками, а молодь виходить на сніг санкуватися.

Та найурочистішим святом цього циклю є *Різдво*. Це свято родини, любови й надії на добрий урожай та плодове літо. Воно лучить людей також з помершими предками, що їх обов'язково згадують при Святій Вечері.

В *навечір'я Різдва* господиня запалює в печі новий вогонь 12 сухими скипками, що сохли 12 днів, і починає приготувати 12 страв до Свят-Вечора. Ці страви пісні без м'яса і молока, з плодів піль, городів і садів. Найголовнішою стравою є кутя — це пшениця з маком і медом.

В хаті панве святковий настрій, діти виглядають через вікно появи першої зірки, в цей день вони не пустують, а старші не сваряться між собою.

Увечері господар приносить до хати обремек запашного сіна і застеляє ним стіл, сіно накривають білою скатертю, а на чотири роги стола господиня кладе по головці часнику, щоб всі були здорові, як той часник. Під стіл стелять соломку, а малі діти сідають на неї і квочають, щоб кури добре неслися, господар кла-

де на соломі різне залізне знаряддя, як — сокиру, рало чи кінську упряж, щоб йому добре впродовж року служило. На покутті при столі (головне місце, звичайно під іконами) ставлять миску з кутею, на неї хліб, а в хліб встромляють свічку. Господар засвічує свічку й обходить з нею 3 рази довкола господарство. Коли повертається, починається вечір молитвою: "Рождество Твоє, Христе Боже наш" і колядою "Бог предвічний" або "Нова радість стала". Тоді господар набирає ложку куті й кидає на стелю — чим більше зерен причепиться до неї, тим буде кращий урожай в наступнім році.

Різдвяними стравами господар ділиться теж з худобою, а на кінець вечері залишають мисочку і для "душ померших". Після вечері часто відвідують одні одних, вимінюються стравами.

У день Різдва всі спішать ранком до церкви, а як тільки звечоріє, по селу розносяться голоси колядників; хлопці ходять з вертепом і зіркою, або дзвіночками й музикою. Тут пов'язується зміст стародавніх колядок із змістом християнським, з середньовічними бурсацькими домішками. Музики нагадують княжих скоморохів, а "дійства" вертепників — різдвяні "дійства" бурсаків. За це все, господарі пригостюють щедро і обдаровують яблуками, горіхами, солодощами.

Колядування триває цілий тиждень, аж до Маланки ("Щедрий Вечір"). В інших частинах України Щедрий Вечір попереджає свято Йордану. Від Маланки починають щедрувати. Щедрівки, своїм змістом ще більше ніж колядки пов'язані з хліборобським побутом українського села й багато їх навіть не мають релігійного характеру, що відповідав би цим святам.

На Маланки молодь весело забавляється, дівчата й хлопці перебираються в різні убори, що дещо нагадує західньо-європейський карнавал ("Марді-Гра"); перебрані ходять по селі і щедрують, відтак сходяться по хатах, гостять їх періжками з сиром, гречаниками з медом і ковбасою, при цьому танцюють, ворожать, заливаються. Вірять, що на Маланки навіть під танцює.

Новий Рік — це продовження Маланки. Раннім-ранком малі хлопчики ходять по хатах і "віншують", кидаючи рухом сівача зерно на долівку і промовляють: "Сійся, родися, жито, пшениця і всяка пашниця, на здоров'я, на новий рік, нехай вам виродить повний засік!"

Господині в той день спляють соломі, що на Свят-Вечір стояла під столом, і димом тої соломи обкурюють отару та сади.

18-го січня — на вечер'я Йордану-Водохрестя, це т. зв. "пісна кутя", або "другий Святий Вечір", подібний дещо своїми стравами до свят-вечірньої вечері. Після вечері господар виносить з хати "дідуха" в поле, або в сад і спляє його.

Йордан — це друге урочисте свято. Зі всіх сторін сходяться люди під церкву і звідтам, з хоругвами, хлопці на конях, гарно прибраних стрічками, ідуть процесією на замерзлу ріку, де вже з попереднього вечора стоїть з льоду вирізаний хрест, часто буряковим квасом покращений на червоно. Біля цього хреста відбувається Служба Божа, і коли священник проказує слова "Духу, Духу вознесися", випускають з клітки в повітря білих голубів — символ Св. Духа. З ополонки, що залишилася після вирізання хреста і яку посвятив священник, люди набирають свяченої води і несуть додому. Свяченою водою святять хату, господарство та худобу в стайні. Перед обідом кожний п'є ковток свяченої води, а ввечері дівчата в мисці, що в ній була свячена вода, вмивають лице, щоб було рум'яне й гладеньке.

Після Йордану приходять М'ясниці, час забав, сватань та весіль, що тривають аж до Великого Посту. М'ясниці дівчата закінчують "колодкою", себто гостиною, в понеділок перед початком посту. Жінки угощують варениками, а дівчатам і парубкам чіпляють на шию кусок дерева "колодку", з якої вони мусять викупитися, чим хто має.

Наталка Коропецька, ПС

"В дорогу з юнацтвом"

II.

З тої ночі Неситий не повернувся вже більше до ватаги. Прилунали чутки, що він зібрав ватагу числом до п'ятнадцять вовків і подався на доли.

І не пропав Неситий. Швидко дав про себе знати. Стрілою рознеслися нові вістки про його подвиги: і про напад на овечу стаю та видушення цілої череди, всіх вісімдесят три, до одної, і про сміливі виправи аж під гамірні села по собак, та й про напад у білу днину на громаду людей, і про те, як після нападу трьох з ватаги залишилося на скривавленім снігу.

Сіроманець помітив між своїми вовками захоплення вчинками Неситого. Щеб-пак. Лови на собак, тих відступників, що в тьмяну давнину зрадили вільний рід і перейшли на службу людині, це ж чиста розкіш. Очайдушність же ж у зустрічі з віковичним ворогом і суперником вовчого роду: людиною, це не лови на сернюків. Чергової ночі ватага не дочислилася знову двох вовків: пішли за Неситим.

Ватага Сіроманця полювала цілий місяць у горах. Вряди-годи забігали сюди чутки про ватагу Неситого. В останніх часах було досить круто коло неї. Люди з усіх сторін вирушили облогою на Неситого; знать дуже вже їм дошкулює.

Досвід довгого віку не в одному навчив Сіроманця, зробив його може понад міру обережним. Та на вістку про скрутні часи для ватаги Сіроманець зібрав свою ватагу й попрямував з нею на доли.

Над лісом, у морознім повітрі застигла тиша. Смереки грали тихо, вколисуюче. Вовки бігли, не поспішаючи, підтюпцем, що не виснажує й запевнює безпеку. Безшелесно просотувалися крізь гущавники лісового підшиття, пробігали тьмяними проваллями й вибігали на ясніші, світлом зір залиті, галявки.

Нагло Сіроманець пристанув. Здалека почувся гам, до його вух долунала далека гаркітна вовчої громади. Сіроманець удвічі обережніше, як передше, подався на гомін. Ціла ватага йшла за ним крок у крок. Виведена, мов під лінію, тропи вовків нічим не зраджувала, що сюди пройшла ціла ватага. Кожний черговий докладно вскакував у слід попередника так, що все виглядало, наче б сюди пройшов тільки один вовк.

Використовуючи скільки змога заслони з корчів, а то й кучугур снігу, увійшли вовки в ярк замерзлого тепер потічка. Вдолі, мов на долоні, побачив Сіроманець кільканадцятьох вовків. Вони жирували. Вітер віяв на ватагу й Сіроманець виловив із вітру пах кінського падла.

Сіроманця щось діткнуло. Пристанув на пеньку, засипанім до половини снігом і призадумався. В очікуванні наказу збілася коло нього ціла ватага. Там, унизу, не далі ніж триста кроків, лежало багато м'ясища. Ватага Неситого дерлася поміж собою за клапті вирваного м'яса. Тріщали кості, видирані охлапи мигали в повітрі й ішов мляскіт від хапчивого халасування. Нетерплячий Вовчик кинувся побігти й собі до гурту. Йому хотілося захопити ще дещо із цього обилля. Та вмить почув на шкурі болючий удар ікол Сіроманця й остався на місці.

Сіроманець над чимось застановлявся. Вдолі під його ногами, й не думаючи про якунебудь небезпеку, дерлися над легкою добувчю — вовки. Раз-у-раз вибухали між ними колотнечі, борювання за шмат вирваного м'яса й кінчалися тим, що дужчий відбирав слабшому добрий шмат. І не було провідника, що лагодив би спори. Очі Сіроманця обігли громаду в пошукванні за Неситим. Посоловілий сидів він один — одинцем оддалік громади, задивлений у далекий якийсь простір, духом видно непричасний до цієї розсвареної між собою ватаги. Про що думав Неситий?

Сіроманець, увесь насторожений, слухав. Його вправне вухо вже давно вловило скрипіт ходи по снігу, отирання об галузки одєжини великого гурта людей. З протилежного боку яру, з леготом, донісся легкий людський пах. Сіроманець підніс угору свій могутній лоб і коротко, остерігаючи, гавкнув. Зичною сурмою полинув його брехіт понад осніженими полями

і збудив відгомін у темних плямах чагарників, тут і там розкинутих по білій цілині.

На мить жирування припинилося. Неситий кинувся мов ошпарений і дико повертаючи во-круг кривами сліпаками, заскреготав зубами — та по хвилині немов знемігшись після великого зусилля, апатично впав на те саме місце. І вовки безпечно повернулися знову жирувати.

Сіроманець заметушився. Кроки наближалися, зволікати не було часу. Обержно, вскакуючи в свої власні сліди, почав відворот. Тепер уже й ватага знюхала ситуацію й тривожна, тремтячи вся з нетерплячки, поштовхуючи себе, безпорадно з'юрбилась, доручаючи свою безпеку досвідові ватажка.

Ішли крок за кроком. Перед ними замаячів густий чагарник ялівцю, що на підгір'ї зли-вався з хвилястою стіною одноцілого лісу. Тут Сіроманець пристанув. Впоперк перетинала їх сліди тропа великих людських чобіт. Сіроманець перескочив слід людини й помчав гушавником. Нагло ціла ватага підірвалася. У різкім, морознім повітрі пролунав позаду них гучний постріл. Один, другий. Далі почалася пальба й чимраз густіші стріли лунко затьохкали в напруженій тиші вчасного світанку.

Ватага Неситого попалася в пастку.

III.

З темних провалів виповз причаєний морок. Із дучок, уздовж покручених фантастичних згибів приметеного снігом потічка, з-під незаметеного каміння цекотів, повикручувано-го коріння лісових велетнів, що попнялися по стіні узбіччя, висунув він свої кошлаті, розча-пірені пальці — і ждав. Перед ним оббігла ліс несамовита вістка, що від неї їжилась вовкам шерсть і цокотали зі страху зуби.

В горах появилася скажений вовк.

Скажений вовк, синонім казочного вовку-лаки, того одержимого, що мчить наосліп, ку-сає та гризе все, що лиш йому в зуби попаде.

Очі його криваві — встовп. У них ані іскорки ясної свідомости. Покритий кривавою піною, напухлий язик, вилазить із пащеки, худі, запалі боки, насторчена шерсть, хиткий хід. З гор-ла проривається несамовите виття, розпучли-вий крик стисненої горлянки. Він не втихає ні на мить, мовкне щойно з останніми судоро-гами конання.

Два дні вовки, заховавшись, дрижали в своїх кривках. Врешті третього дня Вовчик виповз із засипаного снігом леговища й пішов лісом. Зорі іскрилися морозом. У тиші бахнула лише з чупірнатої гилляки час до часу гомінким вистрілом навись. Від кожного такого гомону Вовчик відрухово здригався. Забобонний страх задержував його кліщами на місці, прикову-вав ноги до слідів. Щохвилини ввижалася йо-му з-поза малинникового гушавнику жажлива примара вовкулаки. Проте якась непереборна сила попихала його туди на узлісся, де збира-лася звичайно ватага на лови, де вперше він побачив і пізнав Сіроманця й цілу його ватагу.

З вузького камінистого гребеня здовж вер-ху позмітав вітер сніг на чисто. Видно було замерзлу, присипану чатинням, чорну землю й голе каміння. Стовбурі смерік клалися по уз-біччі рівними, гранатовими тінями. Ізза сусід-нього верха сходив, наче кров'ю наллятий, опе-цькуватий місяць. Було так тихо, що Вовчик чув зідхання скutoго морозом лісу; біла бере-за здавалося, дриготіла від холоду й гарячим червінцем обдавало від сосни.

Збоку почув Вовчик якийсь згук, наче хри-піння заржавілої пили. Йшов він з-поза горб-ка, з-поза гушавника невеличких, густих ру-ночок. Тремкий згук різав моторошню тишу лажким, напруженим харчанням. Вовчик поліз вище, вихилив голову обережно з-поза пень-ка злому... й закам'янів. Йому затьохкало сер-це, під грудьми боляче занило й заделькотіли під ним ноги. Волос від жаху поліз угору. У віддалі яких десятих кроків качався в остан-ніх судорогах смерті скажений вовк.

Вовчик пізнав його — це був Неситий.

КОЛЯДА

Прийшли до нього аж три владики,
Аж три владики з княжого роду,
З княжого роду, з сизого сходу,
І поклонились словом великим:
"Славен єсь, Боже милий, на віки!"

Перший владика з темного бору,
Другий владика з синього моря,
Третій владика з чистого поля,
За провід мали золоту зорю.
"Славен єсь, царю, з Божого двору!"

Перший владика — золото чисте,
Другий владика — срібло добірне,
Третій владика — серце довірне,
Станули — впали, немов три листи:
"Славен єсь, Боже, Ісусе Христе!"

Мати Христова дари приймала,
Дари приймала, в ясла складала.
Золото чисте полум'ям сяє,
Срібло добірне росами грає,
Серце довірне світ звеселяє.

Господь до дарів в яслах звернувся:
Золото, срібло — як на короні —
Взяв Ісус серце в Божі долоні,
Глянув-поглянув і — усміхнувся.
"Славен єсь, Боже! — Світ схаменувся..."

ПАСЛИ ПАСТИРІ — СТАРА ЛЕМКІВСЬКА КОЛЯДА

Пасли пастирі в полі худобу,
Полягали спати під оборою.
Нараз один пробудився —
Чогось Іван розкричався під оборою.

Станьте, пастирі, щось Іван кричить.
Максим коло нього, мов ведмідь, бурчить.
Прибігають всі до нього —
Питаються: "Що такого тобі, Іване?"

А Микита, спавши десь там на стриху,
Злазив по драбині та ногу звихнув:
"Ой, тепер я вже каліка —
Нещасливий аж до віка, бо ногу звихнув.

Станьте, пастирі, ходім до пана!"
Максим несе гуску, Стефан барана,
А Микита не мав часу —
Заліз в комин, вкрав ковбасу, поніс до пана.

Прийшли до пана, зачали грати,
Наш кривий Микита зачав гуляти.
Як си тупне сюда-туди —
Аж затряслась ціла буда, так дуже гуляв.

МОЛОДЕ ПЕРО

ЇЗДА НА КОНІ

(Допис юначки з гуртка самітниць
"Далекі обрії" в ЗСА)

Їзда на конях це не тільки спорт, але й мистецтво. Історія України є тісно пов'язана з вмілістю їзди на конях. Козаки були знані за їхню вмілість орудувати кінями.

Я зацікавилася їздою на конях, як я мала 10 років. Спершу я почала вчитися, як сидіти на коні і як тримати його за вуздечку. Незадовго потім я навчилася, що їзда на коні — це немов балет. Кожний рух їздця і кожний крок коня має своє значення. Гармонія між рухами їздця й коня є конечна. Вправні їздиці уміють провадити конем і собою так, що всі рухи виглядають природно.

У США є загально відомі два роди осідлання і їзди. Ті два роди є: Western Saddle (західне сідло) й English Saddle (англійське сідло).

Я побільшості вправляю на англійському сідлі й беру участь у багатьох змаганнях — показу вправності коня і їздця.

Типовий показ коней складається з цілої серії т. зв. кляс. Їздець і кінь виконують приписані кроки чи скоки перед суддею. Суддя точує або їзду, або коня, а у декотрих клясах їздець і кінь є точковані спільно.

Найбільше задоволення, яке я виношу з цього спорту, є тоді, коли в час змагань мій кінь старається виконувати всі вправи якнайкраще і сповняє мої вказівки точно, докладно й швидко. Цей спорт вчить мене панувати над своєю поведінкою, рухами й емоціями, навіть під час нервового напруження, яке майже кожен змагун відчуває під час змагань. Їзда на коні вимагає навіть більшого зусилля й зосередження уваги, ніж деякі інші спорти тому, що тут треба панувати не тільки над самим собою, але й над конем, який є багато більший і сильніший, ніж їздець.

пл. уч. Тамара Ісаїв

Раз на 4 роки змагуни світу збираються взяти участь у найважливішій події міжнародного спортивного руху. І так незадовго змагуни з'їдуться у Сараєво в Югославії і в Лос Анджелес, ЗСА, на XIV Зимову та XXIII літню Олімпіади. Тисячі змагунів і мільйони глядачів будуть переживати успіхи й невдачі у спорті. Прапор та гімн очікуватиме переможця на п'єдесталі чемпіонів. Золота медала і впис ім'єни чемпіона олімпіади збережуться на віки.

На цих двох олімпіадах знову візьме участь ССРСР. Знов Москва подбає, щоб усі "братні республіки" змагалися під прапором одної держави... Естонці, литовці, лотиські і т. д. будуть змушені репрезентувати ССРСР. Хронічна експлуатація "вільних республік", щоб показати світові спортові осяги соціалізму, це політична пропаганда. І це не диво. Наприклад, Україна має 17.7% населення ССРСР. В цей сам час українські спортсмени легкої атлетики здобули 7 із 19 рекордів ССРСР, а це у відсотках 36.8. Чи може Москва собі дозволити на окрему українську команду, беручи під увагу таку перевагу українських змагунів?

Експлуатація на цьому не кінчається. В 50-их та 60-их роках гімнастика в Україні була на найвищому рівні в світі. Осяги змагунів, як Лариса Латиніна (17 олімпійських медаль), Віктор Чухарін (11 олімпійських медаль), Борис Шахлін (10 олімпійських медаль) та інших, є неповторні. Успіхи цих українців занадто звернули світові увагу на українського змагуна. Директиви з Москви змусили велику кількість українських тренерів гімнастики переселитися з України до Ленінграду, чи Москви, щоб, ніби то, там розвивати гімнастику. Від того часу гімнастика в Україні трагічно занепадала.

І далі. Чому в 1976 році не дозволено Євгену Аржанові змагатися в Монреалі? Очевидно — не через брак таланту, чи досвіду, бо в 1972 році здобув він срібну медалю в бігу на віддаль 800 м, а цим встановив новий рекорд ССРСР. У кваліфікаційних змагах перед Олімпіадою в 1976 р. він переміг усіх супротивників. Говорилося, що він "політично непевний".

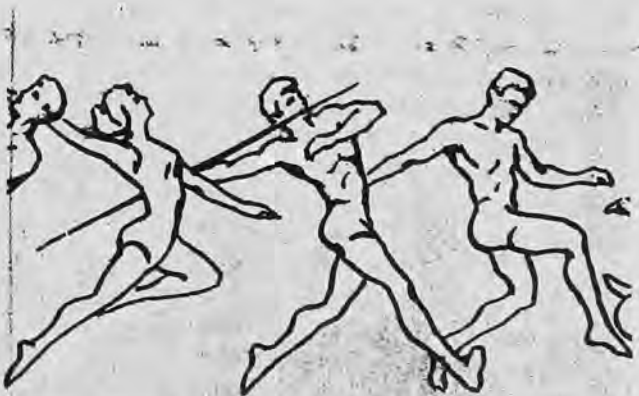
Чому в 1976 р. не допущено змагунів збірної дружини ССРСР дістати свої заслужені медалі у футболі? Команда майже виключно складалася із змагунів-українців Київського Динамо. По медалі виступив тільки один москаль, в часі, коли решта змагунів вже були в

дорозі літаком до Києва. Чому цих змагунів, які ціле своє життя присвятили праці й коли вони прямували до олімпійської перемоги, не допустили на олімпійський п'єдестал? Були чутки, що оплески канадських українців, як і не один блакитно-жовтий прапор мали негативний вплив на приписаний світогляд советського спортсмена. Побоявся уряд, що під час роздачі медаль змагуни київського Динамо знов побачать і почують гарячі оплески української еміграції.

Познайомімся, пригадаймо собі українських змагунів, які свого часу перемогли й вийшли на найпочесніший п'єдестал спорту. Пригадаймо їх як українців, бо в анналах світового чи олімпійського спорту вони — представники ССРСР. Шахлін, Латиніна, Борзов, Юрченко чи Третьяк — це знамениті спортсмени, нагороджені світовою славою. Пригадаймо також тих, яким не довелося брати участі, чи перемогти. Вони в серцях, по селах чи містах, також чемпіони. Вони добилися членства збірної олімпійської команди, бо, як основник модерної Олімпіади П'єр де Кубертас писав: "Важливе — це не перемогти, але брати участь". Так може колись візьмуть участь в Олімпіаді українські змагуни, як члени ЗБІРНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОМАНДИ. І як котромусь вдасться перемогти і здобути золоту медалю, глядачів заскочить гімн та прапор, якого по цей час олімпійський рух не бачив, про якого ще не чув.

ВКС

В наступному числі — ВЯЧЕСЛАВ СКОМОРОХОВ.

Море розлилось
Чарівними хвилями,
А в мене думки
Вкриті мріями.

В головній думці — ти.
Ти — моє щастя, моя мрія.
Ти — завжди в моїм серці.
Ти — моя надія.

Чудовий захід сонця
Пригадує мені,
Як ми ходили вдвійку
Дивились на зорі.

Тепер минуло літо,
До школи ходжу я.
Згадую ті дні,
Коли з тобою я була.

Роз'їдемося тоді
На дальші студії,
Зустрінемося знов в літі
Разом будемо ми.

Очікую тебе
Що хвилини, щоднини:
Знаю, що будемо разом
Цієї зими.

Цьогорічне наше гасло:

“У МАНДРИ, У МАНДРИ ХОДИМ,
ЮНІ ДРУЗИ!”

Юнацтво ЗСА ВІДЗНАЧИЛО 20-РІЧЧЯ “ЮНАКА”

З приємністю хочемо відмітити, що 20-річчя нашого журналу, яке припадало на 1983 рік і саме тепер закінчилося, відмітило юнацтво принайменше одної країни, а це США.

Це завдяки тому, що крайові коменданти проголосили крайовий змаг для відзначення “Юнака”, в якому юнацтво мало приготувати мале число “Юнака” на 4 сторінки власними силами із обкладинкою та змістом, який саме бажає.

У висліді наспіли дуже цікаві праці, які редакція розглянула, а на XVI Крайовому Пластовому З'їзді в США, що відбувся 22 і 23-го жостня 1983 р., виследи змагу проголосила крайова комендантка пл. сен. Ірина Куровицька. Переможці одержали нагороди й грамоти на Пластовій Орликіяді 12-го листопада 1983 р.

Розуміється, усі матеріали, прислані до змагу, будемо містити по черзі на сторінках справжнього “Юнака”, а в тому числі подаємо вислід змагу і “Юнака”, що здобув перше місце.

Але не лише в цей спосіб відзначено 20-річчя нашого журналу. Гурток юначок саїтниць на доручення своєї провідниці пл. сен. Ляиси Зелік написав дописи для “Юнака”,

які помістимо в рубриці “Молоде перо”, а станиці Нью-Йорк, Ньюарк і Сіракузи влаштували особливі святкові Вечори “Юнака” з відповідною “ювілейною” програмою.

Усім юначкам і юнакам та їхнім виховникам з терену США, що пам'ятали про нашу скромну річницю та показали, що “Юнак” є для них справді близьким та що вони розуміють потребу його появи дякує з цілого серця редакція нашого журналу.

Ольга Кузьмович головний редактор

ВИСЛИДИ ЗМАГУ ЮНАЦТВА ЗСА З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ “ЮНАКА”

1. Перше місце здобув 38-ий Курінь ім. Марусі Тарасенко з Пассейку.

2. Друге місце здобув гурток юнаків і юначок “Кобзарі” (“Євшан Зілля”) Олбанської Округи.

3. Третє місце здобув 10-ий Курінь ім. Ольги Кобилянської з Детройту.

Окремо вирізнено газетку 1-го Куреня ім. Федя Черника з Філядельфії і газетку 28-го Куреня ім. Княгині Ольги в Клівленді.

HOHAK

— юбілейне число —

ТРАВЕНЫ

1983

ПІСЛЯ - ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
"ЮНАК" - Журнал Пластового Євництва
Виходить Число видане 35-им Куренем УІВ-ок
Ім'яні Марусі Тарасенко в Пасейку, Н. Дк.
240 Nova Avenue, Passaic, N. J. 7055

ТРАВЕНЬ 1983 - в 20-ту річницю видання журналу "Інака".

Printed by

CAIDWELL PRINTING LTD 380 bloomfield ave, caldwell, n.j. 07006 201-228-4505

КУРІННА КОМАНДА 25-ГО КУРІННЯ УЛД-ОК

курінна: пл. розв. Лесь Моравська
супля: пл. розв. Ада Титла
писар: пл. розв. Анна Левницька
скарбник: пл. розв. Катруся Турчан
хронікар: пл. розв. Мая Сай 1
пл. розв. Ариєля Сай

хорунжа: пл. разв. христя Гной
господар: пл. разв. христя Остоп'як
портюга бедеренка: пл. разв. дериства Остоп'як

РАСЧЕТЫ НАПРЯЖЕНИЙ

п.п. учас. Маруся Качинська
п.п. розв. Олеся Лук
п.п. розв. Христя Іной
п.п. розв. Яна Лев
п.п. розв. Анна Левицька
п.п. розв. Тамара Могуча
п.п. розв. Мая Сай
п.п. розв. Христя Сам
п.п. розв. Софія Степанівч

Складаємо понарку нашим попутрам
ст. пл. Катрусі Паченко за поміч у
вивданні цього числа нашого «наказ»,
ст. пл. сен. Марії Бакалєв, ст. сен.
Людм. і Лідії Крамарчук, пл. сен. Зені Прокі-
пів, пл. сен. Миколи Ямано за всі
наші поміч і пораді тепер та провади
цього року. Ми є влучні зам за те,
що ми викладає час та трудитися щоб
нашим попутрим підготуватися до scho-
ласти, зажит та надаєте нам напрям у
наші поміч.

Курінна Команда і
Редакційний Турток

CONFLICT

ТРАВЕБИ ПАМАТИ... О. БУК
ДЕМО ПРО ЛУТАКОИ ЗАШТЕТИ ЛУТКА
"СОЗВЕДЕНА".....А. ЛЕВИНСКА
ЗВЕДЕНА В ПАСЕД...А. ЛЕВИНСКА
ПРО ОШЕ САНТО ВЕСИ...А. ЛЕВИНСКА
САНТО 1983-ГО РОКУ...САЙ
САЙ ЗАКОМЛИ...КАРАМ...ЛЕВ
СТОПАНИ ЗА КОИ ПОМОРОИ В СТРАНА
.....С. ОРЕШЕНЧУК
КОИ ТРАПЕНИ НА ЧИШКА СЕГО
КУРНА ТИКО...А. ЛЕВИНСКА
ОШЕ КОГОТО ПОМОРО...ЗАНИ О САНТО
КАРОЛЕНА...Т. МОГУЧА
ПАСЕД НА ШЕЛФИ...А. САЙ
ХРЕСТОТОВСКА САНТА ВЕСИ...А. САЙ
ТРАВЕБИ ПАМАТИ... О. БУК

ДЕШО ПРО ГУРТКОВІ ЗАМІНІТТЯ ГУРКА "СОЛОВЕВКИ"

Же чотири роки, ми, гурток "Соловевки", беремо участь у кошовому великодньому базарі. Здається, що кожного року ми більше й більше працюємо але ми на це не звертаємо уваги бо така робота нам дає приємності.

Яка робота надає нам таку приємність? Писання писанок. Коли ми тільки це починали, то сама ідея: писати одну лінійку по янці, нас так страшила, але тепер ми дуже багато писанок пишемо та насолоджуємося. Писання писанок нас також гуртує бо ми це робимо спільно: то озвучає, що одна починає, друга долає, а третя кінчає ту саму писанку. То надає всім дуже добре почуття співпраці.

Душу згадати що ми на сьогодні також навчилися вишивати. Які радісні ми були коли першу серветку склалі! Йось коли дивилися на ту закінчену вишивку, ми забули про всі годинки, нитки, шпильки, та всі години праці, що ми вложили.

Але протягом цих пар років ми найбільше навчилися са-мі про себе. Навчилися ми, що ми разом можемо добре працювати, в згоді, щоб щось добре та гарного виконати.

пл. розв. Анна Девильська
гурток "Соловевки"

ВІДПОВІДАНКА В ПАСЕЄВКУ

Кожної середи, чи то восени, чи на весні, чи зимов, багато граців з'їжджаються до Української Централі в Пасеєвку щоб грати відповіданку. Ми нашо знаменитих "ковчів" які нас учать всі засади щоб ми грали добре. Хлопцями провадять ст. пл. Кривошанко. Він також є старшим спортовим референтом. Йому часто допомагають старші пластунки Роман Гіряк, Теодор Ковалик і Михайло Ковалик. Дівчатками займаються старші пластунки Леся Котляр і Дарка Гавбура.

Ми граємо відповіданку від пів сьомої до десятої години вечора. Спочатку є руханка - добрий грач завжди добре намагає всі мускули перед грою. Після цього є година правки ми правильно щастазові засади стинання, сердування, та відбирання та подання м'яча. Наші гри є організовані та всі кидаються за бальною щоб він на землю не впав.

Відповіданка це є улюбленим спортом багатьох українців, а ми в Пасеєвку підтримуємо нашу дружину. На аправах ми є улюбленими та в добром гурторі. Музика грає і для всіх є зима сола.

Ми є дуже задоволені що мо-жемо так гарно передати свій час і є готові допомогти з порадами іншим станицям як успішно запровадити таку відповіданкову програму.

пл. розв. Христя Гіной
гурток "Конавалі"

Травневі Пам'ятки

Місяць травень - найкращий місяць у році. Тому травень присвячений Пречистій Діві Марії - Матері Ісуса Христа. Увесь місяць травень у церквах правляться вечірні Богослуження в честь Матері Божої. На ці Богослуження хочать діти і старші з особливим релігійним.

У місяці травні - у другу неділю - ми зновуємо окремих "днем Матері" своїх найдорожчих мамів. Ми обсеруємо своїх мамуш квітами та дарунками, та складаємо їм пошаних довіх і шаслих років життя.

У місяці травні український нарід згадує тех свого великого письменника Івана Франка. Іван Франко народився 1856 р. в селі Нагуєвичках, Дрогобицького повіту. Він був не тільки найбільший поет Західної України, але й письменник, учений і журналіст. Він працював в різних ділянках людського знання, прозом, віршом, перекладав з чужих мов на нашу.

Значення його для нашої культури дуже велике. Він нас з новими здобутками культури в Західній Європі. Він впровадив до нашої літератури нові теми і нові форми. Своїми науковими та літературними працями здобув собі велику славу серед своїх і чужих.

Пригадаймо те собі про великих борців за волю України, Симона Петлюру і Євгена Коновальця. Симон Петлюра загинув в 1926 році на вулиці Парижу в Франції. Він був головним отаманом Армії Української Народної Республіки, що боролась з більшовиками. Євген Коновалець загинув у 1938 році в Роттердамі в Голандії, був провідником таємної Української Організації, яка боролась з ворогами України, щоб визволити її з під польського й більшовицького панування. У боротьбі з більшовиками загинув у 1950 році Головний Командир Української Воїнської Армії генерал Роман Шухевич-Тарас Чупринка. Також завжди носіть у своїй душі того, що в 1959 році загинув від ворожої руки в Мюнхені, Німеччині, провідник Організації Українських Націоналістів, Степан Бендера.

Нам обов'язок є пам'ятати про них, наслідувати їх, проповідувати їхні діла і напевно здобудемо те, за що вони віддали своє життя: вільну й незалежну Українську Державу. В місяці травні, пластова молодь зновує свого патрона Святого Мрія і відбуває Свято Весни.

пл.розв. Олеся Бук
38-ий курінь УПМ-ок
імени Марусі Тарасенко
Пасейк, Нью Дієрзі

Народним лицарям
Народним лицарям, ушавленим богами,
Зриваймо радісно квітки,
Вінчаймо їх терновими вінками,
Вознесем на віки.

Народна пам'ять їх ніколи не забуде
І, доки житиме народ,
Іх світлий образ сонцем буде
І в день весни, і в ніч негод.

О. Олеся

/передруковане з Одної зми Свята
Весни 1953-го року/

КАШ ВЕЛИКОДІЙНИЙ БАЗАР

27-го березня 1983-го року відбувся наш кошовий Великодній базар так як не відбувається щороку. Базар відбувся в церковній залі від одинадцяти години до другої години пополуночі. Кошований гурток зайняв стіл при якому показували та пропавав свої мистецькі вироби: розмальовані писанки, вишивки, заставки, та рання, пошиті з матерії. Настрій на залі був хваий та радісний. Наші новачки також продавали різні кольорові вироби. Гурток "Ковалів" пропавав льоси на різного року вигравів, та рамки на образи і пані Титли пишне печиво - "аспиринки".

Гурток "Соловейки" пропавав чудово розмальовані різнокольорові писанки, вишивки та домашньо - спечені чоклядові перекуски. Гурток "Ластівки" пропавав ручно пошиті заставки, що ними можна було гарно прикрасити кімнату. Зававки були у формах серденьок та пташок. "Ластівки" теж пропавави печиво.

Коло свого стола, старші пластунки всім показували писання писанок та продавали власно виконані образи. Були теж столи де можна було оглянути та набути різні косметики та свечери. Жіночий кім займався тим сто-лом де продавалося печиво. Також стояв стіл із вишивками що гуртки подерували із своїх столів. При цій виграші були плити, ведмедик у вишитім киттарі, писанки та образи. Машинні були ті, що повигравали такі виграші. Базар промшов дуже успішно, всі гарно провели час та мали нагоду показати свої таланти.

пл. розв. Ланя Лев
гурток "Ковалів"

КС

СПОГАДИ З МОЄЇ ПОДОРОЖІ В УКРАЇНУ

Недавню я їздила до СССР з групою з моєї школи, "Монт-Лер Кімберлі Академі". Ми відвідали такі міста: Київ, Львів, Козтород, Ленінград, та Москву. Я найбільше цікавилася Україною, і з моєї подорожі залишилося мені такі спогади:

-Змучені усмішки українців
-Я знала, що мене впізнавали як українку наші українські люди. Я бачила як їхні очі світилися.

-В Київському готелі старенька впорядниця кімнат була мені ніби другом бабусею. Її вона була дуже заскочена тим, що я вмію говорити по-українськи. І її виявила що ми в Америці маємо наші церкви, школи та організації української молоді.

-У Львові на ярмарку старенькі басці просили, щоб я у них купила базьки, що були подібні до тих, що ростуть у мене в горі. Кучеряві шапки на молодих і старших.

-Болото по дорозгах.

-Чудові славні церкви й мис-тецтво.

-Українські люди були більше товариські та щкавіні ніж інаші.

-Малі села були ніби ті самі, що в книжках описані.

-Дніпро: широкі та круті.

-Печарська Лавра та Св. Софія: великі, давні та славні.

-Всюди військ та вічна пропаганда.

-Молодь дуже радо з нами говорила.

пл. розв. Соня Стеткевич
гурток "Ковалів"

ХРЕСТОСЛОВКА СВ. ВЕСНИ

ВІДГАДНИ

Поземо:

1. Свято що відбулося 28-го травня
4. Жіночий курінь, що провадив цим
Святом.
9. Показник частин освіт.
11. Лад пластунів, що є учасниками
Свята Весни
13. Тарілка з якої пластуні їдять.
15. Піонірка належить до...
16. Спортова гра.
18. Пластун.
19. Пластун.
20. Фізичні вправи належать до...
22. Відбулося на Київщині в
1932-33-их роках.
24. Змаг в природі.

Доземо:

2. Знеряддя
3. Мокре, темне і смарує.
5. Падас з неба.
6. Пластуні мусять
убирати...
7. Хлоп'ячий курінь,
що провадив Святом
Весни.
8. Нам прийайт.
10. Повелінка.
12. Князький вогник.
14. Трива в котку
окапавмо наші
речі.
16. Розривкова
мандрівка.
17. Число
дівочого
курня, що
виграв 1-ше
місце цього
року.
20. Комен-
дантка
СВ. Весни.
21. Число
мого курня.
23. Хліч Свята
Весни; Три
Головні Обов'-
язки пластунів
наш"

УЧАСНИКИ ПРОГУЛЯНКИ ПО ЄВРОПІ — ЇХНІ ДУМКИ ПРО ПОТРЕБУ ГОВОРИТИ ПО-УКРАЇНСЬКИ

У таборі треба говорити українською мовою, бо це є український табір і спільна мова між українськими юнаками в Пласті є українська мова. Всі пластунки в цьому таборі вміють говорити українською мовою і наша розмовна мова мала б бути українська. Інша причина, чому пластун розвідувач Ромко Даревич мав би говорити по-українському — це те, що як пластун чи пластунка з Німеччини чи з Франції сидить коло мене і я говорю по-англійськи, вони не будуть розуміти мене і це дуже-дуже нечемно. Але якщо я є добрий братерський пластун, то я повинен говорити по-українськи, щоб всі пластунки і пластунки мене розуміли.

Більшість випадків, коли я не говорю по-англійському — це є через те, що я забуваюся, або відповідаю комусь по-англійськи, коли той хтось мене щось запитає якоюсь іншою мовою. Я повинен більше старатися говорити по-українському, і я буду.

пл. розв. Роман Даревич

Я повинна говорити по-українськи з кількох причин: перша — це тому, щоб я могла поліпшити мою рідну мову; друга — щоб я могла навчитися більше слів (я не ходжу до української школи, бо ми далеко живемо, 175 миль; ми є єдина українська родина, що живе у цій околиці); третя — щоб ми могли розмовляти з іншими українцями в Європі; четверта — що ми, українці, й повинні бути горді з нашої мови, не забувати мови й всього — та щоб передати це все наше майбутнім генераціям.

Є ще одна причина — ці люди в Голляндії говорять (кілька з них) по-американськи і по-голландськи та іншими мовами. Вони говорять своєю рідною мовою найкраще.

Говорити різними мовами є дуже важне. Я вмію по-американськи дуже добре, по-українськи добре, а по-французьки не так добре. То важніше, щоб я дуже добре говорила двома мовами, ніж недобре трьома мовами. І то чому я повинна говорити по-українськи дуже добре, бо то моя рідна мова.

Міка Лебедович

Всі мови є важні, але українська є для мене тата найважливіша. Він приїхав з України в 1952 році до Торонта. Він був би дуже сумний, коли б я забув його рідну мову.

Очевидно, українська мова не приходить легко для мене. Але я повинен говорити нею й ми всі повинні уживати її, бо це помагає нашому "I. Q." (розвиває наш інтелект).

Багато психологів кажуть, що якщо ти знаєш багато мов, твій "I.Q." є великий. Я знаю англійську, українську, французьку і латинську мови.

Невідомий

Треба говорити по-українському тому, що мої батьки хочуть, щоб я міг говорити з своїми товаришами в українській школі чи в таборі, та щоб я міг порозумітися з іншими українцями. Мої батьки хочуть, щоб я був гордий з того, що я українець, щоб я не говорив по-англійськи спеціально тоді, коли я в пластовому однострої та коли йду на сходи, тому, що люди будуть сміятися — я українець, але говорю чужою мовою. Також українська мова допомагає вивченню інших мов — польської, російської або німецької. Очевидно, я гордий, що говорю рідною мовою, тому що мені французька мова іде легше, що можу говорити до поляків, до росіян та до всіх моїх товаришів українців.

П. С. Гай Ма! Завтра їдемо до Німеччини.

Роман Сірський

Дотепер ця прогулянка по Європі мені дуже подобається. Я є зачарована, як тут справді гарно. Я ніколи не уявляла собі, що Європа така справді чудова.

Мені напевду подобався Амстердам і його різні роди людей. Але це є нічого в порівнянні з Німеччиною. Ротенбург виглядає, як місто дитячої казки, прикрашене масами квітів і заселене приемними людьми. Мене дуже цікавлять стародавні церкви, бо це мені нагадує старовину, як вона виглядала. Ці всі міста теж цікаві тому, що старі, бо я маю досить великих і модерних міст.

Нинішня мандрівка горами була дуже приємна, ми всі себе ліпше пізнали та бачили прекрасні краєвиди з вершків гір.

Я бачу, що ця прогулянка залишиться в мене з багатьма приємними враженнями, які я буду довгий час пам'ятати та, згадуючи, на ново переживати.

Богданка Кальба

ДОРОГИЙ "ЮНАЧЕ"!

Не знаю, чи багатьом пластунам відомо, що в столиці Канади існує перший мішаний юнацький Курінь ім. Володимира Івасюка. В цьому курені також існував мішаний юнацький Гурток "Гайдамаки", до якого належали юнаки й юначки, що підготовлялися до третьої юнацької проби: Оля Дзерович, Роман Романюк, Пилип Швед, Борис Ярош і Оксана Ярош. Гурток провадив успішну працю в підготовці до проби в станичній програмі.

Не зважаючи на перевантаження юнацтва шкільними обов'язками в державній школі на курсах українознавства та різними іншими зайняттями, більшість членів закінчила пробу й перейшла до Уладу Старшого Пластунства. Тому, що наш Гурток перестав існувати, ми рішили подарувати наш пластовий заробіток в сумі \$77.20 на пресовий фонд "Юнака".

Хай цей наш скромний даток буде нашою щирою подякою за повчаючі статті та цікаву пластову хроніку, що їх ми читали під час нашого юнакування.

До листа долучую знімку із святкувань 70-річчя Пласту в Монреалі, в яких наш Курінь взяв активну участь. На знімці зустріч членів Куреня з Начальним Пластуном.

С к о б !

ст. пл. гетьм. вірлиця Оксана Ярош

Юнацтво у мандрах по Альпах. Юнани й юначки сходять з гори

Оттавський мішаний Курінь УПЮ ім. Володимира Івасюка святкує 70-річчя Пласту в листопаді 1982 р. в Монреалі.

Між ними Начальний Пластун Юрій Старосольський і виховник — пл. сен. В. Ярош

ВІДПОВІДІ ТА ЗАУВАГИ ДО СЛОВОГРИ

Ч. 9

(назви дерев)

Правильні відповіді:

1K, 2G, 3A, 4B, 5D, 6O, 7C, 8F, 9M, 10I, 11H, 12S.

Зауваги до назв дерев

ВЕРБА (наголос на А) як і інші назви дерев у грі, це назва РОДУ рослин (анг. genus). Майже кожний РІД рослини об'єднує декілька ВИДІВ цієї рослини (ВИД=анг. species), що мають назву утворену з двох слів. Одним з видів роду ВЕРБА є, наприклад, ВЕРБА ПЛАКУЧА (анг. weeping willow), іншим ВЕРБА КОЗЯЧА, яку в Західній Україні називають ІВА. Своїми великими, шовковими базьками (сережками) вона дуже подібна (але не тотожна) з американською вербою pussy willow. Галузки кущових родів верби, або ЛОЗУ святимо в церкві на ВЕРБНУ, або ЛОЗОВУ НЕДІЛЮ на тиждень перед Великоднем.

У назвах ШПИЛЬКОВИХ ДЕРЕВ (анг. conifers), до яких належить СОСНА (анг. pine) і СМЕРЕКА, або ЯЛИНА (анг. spruce) не тільки юнаки, але й старші люди дуже плутаються, бо їх не розрізняють. Звичайно сосна має довгі шпильки

(по 2-5 в пучку), а смерека коротші та поодинокі. Назва СМЕРЕКА вживається загально в Західній Україні, а назва ЯЛИНА (від неї ж і різдвяна ЯЛИНКА) — на Наддніпрянщині. Треба, однак, розрізнити ЯЛИНУ (анг. spruce) від подібної назви ЯЛИЦЯ, що відповідає анг. fir. В Україні ялиця росте лише в Карпатах (один вид). СМЕРЕКА (ЯЛИНА) (spruce) і ЯЛИЦЯ (fir) дерева дуже подібні до себе. Одним із способів їх відрізнити є відірвати шпильку з галузки. Шпилька смереки відривається гладко і залишає круглий знак. Шпилька ялиці відривається з хвостиком чи "задиркою".

КАШТАН (анг. chestnut), майже винищений в Америці грибковою хворобою, дає їстівні плоди. Цієї назви вживають також неправильно для іншого дерева, що по-англійському називається horse chestnut. Це декоративне дерево з гарними квітами культивується також в Україні. Правильна його назва ГІРКОКАШТАН, або КІНСЬКИЙ КАШТАН. Його плоди подібні до їстівного каштана, але неїстівні.

А. Вовк

А ХТО НА ЦІЙ КАРТИНЦІ?

ВАШІ КАНАДСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ

Канада ніколи не була агресивною нацією. Проте, коли її покликано на допомогу, то її добровольці — чоловіки й жінки Канадських Збройних Сил виконують свої завдання з посвятою обов'язку. У сьогоденні Канадських Збройних Сил практику і традиції минулого використовують для потреби зустріти поклики й вимоги майбутнього.

Канадські Збройні Сили відповідають за наглядання й охорону Канадської території, за оборону Північної Америки в ряді НОРАДУ, виконання зобов'язань Північно - Атлантичного Оборонного Пакту та ролі міжнародного сторожа миру.

Рівнож до цих чисто військово-воєнних обов'язків і завдань, Канадські Збройні Сили дають допомогу в нещасливих випадках, чи то під час повені-виливу рік, під час лісового вогню, занечищення терену оливою, чи в пошукуванні та рятуванні людей. Ми будемо і втримуємо шляхи й дороги та будемо мости. Ми продовжуємо відігравати важливу частину в розбудові і розвитку Канади.

Ми даємо вишкіл для понад 60 різних промислів і торгівлі та понад 20 різних класифікацій. Також оплачуємо університетську освіту для тих, які є кваліфіковані на неї.

По більше інформацій про кар'єри для молодих канадців у Збройних Силах Канади, то відвідайте рекрутні осередки, які знаходяться найближче до вас, або телефонуйте безкоштовно. Ми є на жовтих сторінках у телефонічній книжці під рубрикою „вербування-рекрутування-заклик вступати в ряди Канадських Збройних Сил”.

**THE CANADIAN ARMED FORCES
LES FORCES ARMÉES CANADIENNES**

Canada

ХРОНІКА

З ТОРОНТА ДО ОТТАВИ НА РОВЕРАХ

Роверисти перед виїздом під час відкриття Українського Дня на Онтарійському острові: Роман Матнівський, Лєся Баб'як, Михайло Михайлюк і Ярослав Карпюк

Дня 21 серпня 1983 р. 37 представників української молоді виїхали на довгу поїздку роверами від Торонта до Оттави. Від'їзд був з Онтаріо Плейс зараз після відкриття минулорічного Українського Дня. Мета нашої подорожі була та, щоб звернути увагу людей Канади на трагедію українського голоду, який був 50 літ тому назад. Нашою метою було також зібрати гроші для Червоного Хреста. Червоний Хрест ці гроші післав до країн, де люди тепер вмирають з голоду. Хоч українська громада у вільнім світі не може допомогти тим українцям,

які померли під час голоду, ми можемо допомогти людям, котрі й сьогодні не мають що їсти.

Самий наш віїзд з "Онтаріо плейс" був дуже ефективно виконаний. Ціла українська громада околиці Торонта прощала нас та бажала нам успіху і щасливої дороги.

Перший наш перестанок це була Ошава. Тут нас привітала телевізійна станція, газети Ошави та представники української громади цього міста. Другого дня нас привітали делегати з місцевого уряду під ратушею. Було приємно відчувати, що люди нас підтри-

мують та хочуть нам допомогти поширити інформації про українську трагедію, що була 50 років тому.

Під час дальшої дороги ми переїжджали через багато маленьких містечок, де ми роздавали людям летючки. Майже всюди нас вітали дуже щиро. У майже кожному з цих маленьких міст була преса, що на нас чекала, та був привіт від міського уряду.

Хоч всім роверистам було приємно їхати, після чотирьох днів всі були задоволені, що нарешті заїхали до своєї мети Оттави.

Рома Джулинська

ДВІ КУРІННІ РАДИ В СТАНИЦІ СІРАКУЗИ-ЮТИНА

В неділю 9 жовтня ц. р. два юнацькі курені — 34 Курінь УПЮ-он ім. 500 Героїв із Кінгіру і 53 Курінь УПЮ-ів ім. Михайла Сорони, відбули свої річні Курінні Ради й перевибрали свої курінні проводи.

34 Курінь, який існує вже 29 років, відбув свою 27 з черги Курінну Раду, а 53 Курінь УПЮ-ів, який оформився як курінь 20 років пізніше, відбув свою Курінну Раду.

Обі Курінні Ради відбулися у пластовій домівці в Сіракузах. Деякі точки Курінних Рад відбувалися спільно, а деякі окремо. Спільно започатковано обі Курінні Ради молитвою "Отче Наш", Пластовим Гимном, а юначки відспівали ще свою курінну Пісню "Ви жертвою впали". Представниця

Юнани — виконавці програми "Юнака" в Сіракузах

Святкування 20-річчя "Юнака" в Сіранузах. — Виконавці програми й частина гостей

Юнаки — виконавці програми — 20-річчя "Юнака"

в Сіранузах

Пластової Станиці пл. сен. Марія Логаза привітала юнацьку молодь від імені Станичного Проводу та побажала успіхів у нарадах і в праці.

Спільно відбулося при кінці нарад планування праці на поточний рік, а теж закриття нарад відспіванням піснi Занарпатських Пластунів та молитвою "Богже Великий".

Окремо відбувалися звітування обох Проводів з проробленої праці, гутірки про Патронів Куренів (500 Героїнь із Кінгіру і сл. п. Михайла Сорону) і вибір нових Курінних Проводів.

Юначки 34 Куреня обрали курінною пл. розв. Христю Рабій із Ютики, а юнаки 53 Куреня — курінним пл. розв. Андрія Смина, теж з Ютики.

До Курінного Проводу 34 Куреня увійшли: пл. розв. Роксана Сидорович

— курінний суддя; пл. розв. Олесь Бутенко — писар; пл. розв. Міся Корбет — скарбник; пл. розв. Аня Прибила — хронікарна, господар і хорунжа. Всі зі Сірануза.

До Курінного Проводу 53 Куреня увійшли: пл. розв. Марко Сидорович — суддя; пл. розв. Мирон Рабій — писар; пл. розв. Данилко Шепелявий — скарбник. Теж всі зі Сірануза.

Жваво проходила дискусія на тему плану праці на поточний рік. З важливіших плянів — це участь юнацтва в "Орлініаді", участь в громадських святах Першого Листопада і 22 Січня, участь у переведенні Коляди, Свят-Вечіря Зустріч, День Солідарності, влаштування спільних прогулянок, їзда на лещатах та Свято Весни.

Пл. розв. Андрій Смин — 53-й Курінь УПЮ-ів і Христя Рабій — 34-ий Курінь УПЮ-он, ЗСА

По закінченні нарад відбулася спільна перекусна.

Ці спільні Курінні Ради вшанували своєю присутністю Голова Станичної Ради пл. сен. о. Богдан Смин і заступниця Станичного на Ютину — пл. сен. Володимира Смин.

С н о б і М. Л.

ЄДИНА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST COMPANY LTD.

2299 Bloor Street West — Toronto, Canada M6S 4T2

Tel.: (416) 763-2291 — 766-3342

приймає вклади і ощадності, платить найвищі відсотки, дає позики особисті і мортгеджові, приймає і реєструє пенсійні пляни і на нові дома (RRSP and RHOSP)

Полагоджує всі банкові операції — приймає домашні рахунки (телефони, електрика і т. п.)

Завідуює спадками і довіреннями (траст).

Управитель: Богдан Миндюк

Вступайте в члени забезпечено-допомогової братської установи в США і Канаді

УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ
(колиш УРС)

УБС: має 14 клас модерного забезпечення;

- видає тижневик "Народня Воля" і англomовний журнал "Форум";
- веде відпочинкову оселю, культурно-спортовий молодечий осередок "Верховина" в Глен Спей, Н. Я.;
- розділяє стипендії студіюючій молоді.

440 Wyoming Ave., SCRANTON, Pa., 18503 USA

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

щиро вітає

НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА ЮРІЯ СТАРОСОЛЬСЬКОГО

ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО І КРАЙОВИХ ПЛАСТОВИХ ПРОВОДІВ,

ПРОВОДИ СТАНИЧНИХ СТАРШИН В КАНАДІ, ЗОКРЕМА УСІХ ВИХОВНИКІВ, УСІХ ЧЛЕНІВ ПЛАСТУ І
ПЛАСТПРИЯТУ

ХАЙ СВІТЛО СВЯТ-ВЕЧІРНЬОЇ ЗОРІ ОБ'ЄДНАЄ НАС ПРАГНЕННЯМ ЗДІЙСНЮВАТИ В ЖИТТІ ПЛАСТОВІ
ІДЕАЛИ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА В КАНАДІ

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування: понеділки і п'ятниці

від год. 6-ої до 9-ої вечора;

середа від год. 9-ої до 12-ої перед полуднем.

- Кредитова Кооператива в Пассейку платить 7% дивіденди від ощадностей — нараховуємо чвертьрічно.
- Студентські позички — до сплати після закінчення студій.
- Позички на авто та всякі потреби домашнього вжитку.
- Безплатне для членів життєве забезпечення ощадностей до висоти \$2,000 і позичок до висоти \$10,000.
- Сертифікати за високим oprocentуванням.
- Федеральне забезпечення членських уділів до висоти \$100,000 на одного члена.

*Вступайте в члени в годинах урядування
в домівці кооперативи.*

229 Говп Авеню * Пассейк, Н. Дм. * Тел.: (201) 473-5965

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня
і крамниця гарних подарунків, але також
справжній осередок обслуги українців
Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$7.00 з додатком коштів пересилки.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

СТАНИЧНА СТАРШИНА

ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В ТОРОНТІ, КАНАДА

щиро вітає
начального пластуна
ЮРІЯ СТАРОСОЛЬСЬКОГО,

ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО І КРАЙОВИХ ПЛАСТОВИХ ПРОВІДІВ, ОТЦІВ КАПЕЛЯНІВ,
УСІХ ЧЛЕНІВ ПЛАСТУ В КАНАДІ Й ЦІЛОМУ СВІТІ, ЧЛЕНІВ ПЛАСТПРИЯТУ
І РЕДАКТОРІВ ПЛАСТОВИХ ВИДАНЬ.

УСІМ, ХТО ЗА ОСТАННІХ 35 РОКІВ ПРИЧИНИВСЯ ДО ПРАЦІ СЕРЕД ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ, ДО РОСТУ
НАШОЇ СТАНИЦІ СКЛАДАЄМО ЩИРУ ПОДЯКУ Й БАЖАЄМО ВСІХ БЛАГ ТА УСПІХІВ В ОСОБИСТОМУ
ЖИТТІ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВИМ ЙОГО!

Традиційним святковим привітом здоровимо

Начального Пластуна пл. сен. Юрія Старосольського,
Головні Пластові Проводи,
Крайову Пластову Раду,
Крайову Пластову Старшину,

всіх Пластунів, Пластунів і членів Пластприяту нашої
Пл. Станиці, усіх Подруг і Друзів у Канаді і в цілому
світі, наших Сестер і Братів у поневоленій Батьківщині
й у діаспорі

З Різдвом Христовим,
З Новим Роком,
із Святим Йорданом.

Благослови, Боже, їх

Щастям, здоров'ям, любов'ю і добром!

За Старшину Пластової Станиці в Сейнт Кетеринс
Пл. сен. Володимира Прокопець Пл. сен. Степанія Гарас
Станична Секретарка

Пл. сен. Оля Тиачун
Голова Станичної Ради

Наталія Нонит
Голова Пласт-Прияту

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В ЕДМОНТОНІ-

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА НОВОГО РОКУ

ШЛЕ
НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ
НАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ
КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ ПРОВІДАМ,
БАТЬКАМ ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ
ТА ВСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ
У ЦІЛОМУ СВІТІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

які вплинули до 25 листопада 1983 р.

ЗСА:

пл. сен. Михайло Миськів, Боффало, Н.Й. —	\$10.00
інші датки (дивись окремі повідом- лення) —	\$80.00
разом:	\$90.00

В доказ вдячності Пластові
за виховання моїх дітей
складаю на фонд "Юнака" \$30.00.

Вдячна мама Ореста Перейма,
Боффало, Н. Й.

Управа Пластприятю Нью Гейвен
переслала на пресовий фонд "Юнака"
даток в сумі \$50.00.

Замість квітів на могилу
св. п.

Проф. д-р **ЗИНОВІЯ ХРАПЛИВОГО**
— Дорогого і Незабутнього Приятеля
і Громадянина —
на прес-фонд склала
Тоня Горохович

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- приймає **ОЩАДНОСТІ**.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години: вівторок і четвер 7-9 вечора, субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!
**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5553
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303

Хто з Вас подорожує

• літаком • кораблем • поїздом • автобусом
у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Внесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той доляр, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ЧІКАГО**

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Cawthra Road (біля Української
Католицької Церкви,
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання допомагати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,

учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВИЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

"... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку", — наже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

БОРСУК

ІЖАК

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

КАЖАН

БОБЕР

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новинів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

САЙГАК

ЛИС

КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ ПЛ. СТАНИЦІ ТОРОНТО

Має на складі

ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ ПЛ. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
ПЛ. ПІДРУЧНИКИ

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму

понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОЇК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ